

ข้อสรุป

จากการศึกษาพฤติกรรมของผู้ปกครองในการอนุญาตให้ลูกอายุ 1-3 ปี รับประทานขนม ตามทฤษฎีตามแผน ได้ผลการวิจัยดังนี้

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา มีความเกี่ยวข้องกับเจตคติทางอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

เจตคติทางตรงและทางอ้อม ($r = .34, p < .01$) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางตรงและทางอ้อม ($r = .51, p < .01$) การรับรู้การควบคุมทางตรงและทางอ้อม ($r = .16, p < .05$) มีสหสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เจตคติและเจตนาเชิงพฤติกรรม ($r = .41, p < .01$) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและเจตนาเชิงพฤติกรรม ($r = .28, p < .01$) และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมและเจตนาเชิงพฤติกรรม ($r = .26, p < .01$) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเจตคติ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมสามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมได้ร้อยละ 24

ความเชื่อที่สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมคือ ขนมเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ($\beta = .32, p < .001$) และ ขนมทำให้ลูกมีความสุข ($\beta = .16, p < .05$) กลุ่มอ้างอิงที่สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรม คือ ญาติพี่น้อง ($\beta = .20, p < .01$) และ ครู ($\beta = .24, p < .01$) ปัจจัยที่สามารถทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรม คือ ขนมไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ ($\beta = .28, p < .001$) ความต้องการของลูกในการรับประทานขนม ($\beta = .24, p < .01$) และ เมื่อลูกทำในสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการ ($\beta = .22, p < .01$)

เจตนาเชิงพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ไม่มีสหสัมพันธ์กับพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) แต่อย่างไรก็ตามปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรม ได้แก่ ความต้องการของลูก ($\beta = .24, p < .01$)